POEZII ANIMALICE

Radu Lucian Alexandru

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Web page: radu-lucian-alexandru.blogspot.com

Ilustraţia copertei: Radu Lucian Alexandru

Alba Iulia
2012

Zi de mai

*Am scris, pe hârtie,
cu vorbe aprinse, prin versuri,
uneori calde, alteori închise,
uneori definitive,
alteori orientative,
câteva poezii animalice,
30 la număr,
în zi frumoasă, de sens, 2012,
în zi de primăvară, în 3 mai,
între ceasul 0 şi ora 24,
sub muză pământeană
şi astrală,
sub influenţă lunară şi solară.*

*Acum urmează
să le rostiţi şi voi,
în forma lor finală,
cu voce tare,
în minte sau în cântec:
citiţi deci şi recitaţi,
cântaţi şi vă întristaţi,
jucaţi şi dansaţi,
iubiţi şi vă bucuraţi,
evident după caz...*

*Mişcaţi-vă inima şi mintea
prin semne de lume,
trăiţi sensurile vieţii
sub chip serios,
dramatic, tragic,
comic sau duios:
prin vorbe, prin muzică,
prin povestiri şi glume
şi nu uitaţi
să preţuiţi animalele
căci toate au viaţă
şi toate au nume!*

3.5.12 - 0.50 + 6.5.12 - F

Căţeluşul

Căţeluşul tău alerga pe câmpie
cu o floare de liliac în gură.
Tu îl chemai să ţi-o aducă ţie,
el o purta spre mine cu mândrie:
- Ham, ham: băi nene am o floare...
Ham, ham, ham: ia priveşte ce culoare!
Ham, ham: e a mea şi-s mândru tare:
de floare, de culoare, de mine şi de soare...

- Căţeluşul tău e tare frumos:
e mic, simpatic şi durduliu.
Cu urechiuşele lui bleguite drăgăstos
saltă prin iarbă ca un zmeu pufos:
- Ham, ham: vremea îi faină, floare am;
ham, ham, ham: colorată violet;
ham, ham: mai stâng două fac buchet:
de flori, de culori, de raze şi de sori...

- Vino încoace ştrengar mic
şi dă-mi floarea aceea mie
că altfel o scapi din gură şi o rătăceşti
printre iarbă şi flori de primăvară târzie...
- Ham, ham: floare am şi am buchet;
ham, ham, ham: tot copacul violet;
ham, ham: lumea-i a mea şi-s fericit tare:
am floare, am culoare şi mă joc la soare...

- Lasă că-l chem eu pe pufii acesta bălai:
- Haide puiuţ, haide la mine în braţe...
Ce ai tu în gură? O floare de mai?
Hai să-i dăm Florinei semnul acesta de rai...
- Ham, ham: ia o floare şi un buchet:
Ham, ham, ham: tot copacul violet...
Ham, ham: viaţa se naşte sub raze de soare,
de floare, de culoare, de joc spre încântare...

3.5.12 - 1.45 + 6.5.12 - F

Pisica

Priveşte cum se mişcă stăpâna şi pisica,
cum se plimbă pe stradă mâţa şi gagica!
Cum merg ele prin parc să se joace cu gâzele,
să-şi mişte blana şi încheieturile...

Ce pisică, ce pisică, ce pisică!
E zglobie, e şireată, e cochetă...
- Tu ce-ai rămas mă cu ochii beliţi după domnişoară?
Lasă-i pisica în pace că prinde şoareci diseară!

Pisica e deşteaptă şi demnă de admirare
că ştie să-şi scoată stăpâna la plimbare:
că ştie să o alerge prin parc că să prindă fluturi
până golesc bărbaţii două beri de conţinuturi!

Ce pisică, ce pisică, ce pisică!
E zglobie, e şireată, e cochetă...
- Tu ce-ai rămas mă cu ochii beliţi după domnişoară?
Lasă-i pisica în pace că prinde şoareci diseară!

- Hai să nu mai stăm! Să comandăm degrabă...
Uite o pisică şi o chelnăriţă: te bagi tu în seamă?
- Domnişoară scumpă, dragă, te rog, pentru mine o bere
iar pentru dânsul la fel, dacă ţi-o va cere...

Ce pisică, ce pisică, ce pisică!
E zglobie, e şireată, e cochetă...
- Tu ce-ai rămas mă cu ochii beliţi după domnişoară?
Cheamă gagicile noastre încoace că se face seară
şi noi le aşteptăm cu muzică şi dans de primăvară!

3.5.12 - 2.40

Vaca

Ion are o vacă în grajd, care îi dă lapte,
care rumegă fân muncit prin brave fapte:
cosit, înturnat, adunat, cărat şi în şură aşezat.

Vaca are o slugă în curte, care îi dă de mâncare,
care munceşte ca sclavul toată vara pe hotare:
coseşte, adună, încarcă şi în şură iarba o descarcă.

Vaca stă liniştită şi rumegă cu mare nepăsare
iar când îi e foame sau sete mugeşte o chemare:
- Muuu, muuu, vino Ioane, tuu,
muu, muu, vino acuu...

Ion stă agitat şi mai bea o tărie, cu Mărie,
iar când aude vaca, gată paharul şi se duce să vie:
- Muuu, muuu şi iară muu,
taci nesătulo că viu acu...

Vaca stă relaxată şi rumegă o iarbă,
se plimbă la păşune, se duce natura să o soarbă:
- Muuu, muuu, ce bine e tuu!
Muuu, muu ce bine e acuu...

Maria stă spre seară, în prispă, mai să adoarmă.
Ion o strigă şi o zoreşte în grabă:
- Muuu, muu! Nu auzi tu?
O venit vaca, mulge-o acu...

Maria se scoală bezmetică şi cu greu se îndeamnă,
spre şură se îndreaptă şi vaca o leagă:
- Muuu, muu! Acuma-i acu!
Muu, muu... Dă-mi lapte acu!...

3.5.12 - 3.35

Taurul

Era o constelaţie pe cer, din stele fixe,
coborâtoare în adieri de nuanţe astrale imprecise...
Şi erai tu – preaiubită – născută în zodia Taur,
poate un pic nefericită că nu te-ai născut balaur...
Poate un pic nefericită că nu te-ai născut balaur...

Şi zice aicea jos în carte că tu eşti calmă şi senină,
când tu, de fapt, năvăleşti peste mine ca o fată virgină...
Şi tot aicea scrie că ai fi sociabilă şi comunistă
dar stilul tău de luptă mie îmi spune că eşti capitalistă!
Stilul tău de luptă mie îmi spune clar că eşti capitalistă!

Horoscopul tău susţine că ai fi semn de pământ,
trupul tău însă, vezi bine, mă face să mă înfierbânt...
Şi astroloaga de serviciu scrie că azi nu eşti alunecoasă,
însă eu văd acum prea bine: tu eşti periculoasă!
Te rog să mă crezi pe mine: tu chiar eşti periculoasă!

Este o constelaţie pe cer, din stele fixe,
coborâtoare în adieri de nuanţe astrale imprecise...
Şi mai eşti şi tu, preaiubită, născută în zodia Balaur,
poate un pic nefericită că nu te-ai născut Taur...
Poate, doar un pic nefericită, că nu te-ai născut Taur!

3.5.12 - 4.20 + 6.5.12 - RF

Boul

Taurul e plin de dorinţe senzuale,
el e uşor de purtat spre plăceri orientale
şi se potoleşte doar când se odihneşte...
Vaca se lasă mânată şi dusă de la spate,
ea merge la arat sperând la bucate
şi se potoleşte doar când se linişteşte:

- Muuuu, muuuu, muuuu...
Suflă vântuuu, uuu, uuu, uuuu,
trece timpuuu, uuu, uuu, uuuu...
Muuuu, muuuu, muuuu...
Uuuu, uuuu, uuuu...

Boul este lent dar nu este prost,
el se linişteşte dacă ţine post,
dacă se opreşte şi nu mai munceşte...
Vaca e o fiară aparte, uşor ascultătoare,
cât timp nu ştie carte cu semn de liberare
şi astfel se păcăleşte cu vis de poveste:

- Muuuu, muuuu, muuuu...
Suflă vântuuu, uuu, uuu, uuuu,
trece timpuuu, uuu, uuu, uuuu...
Muuuu, muuuu, muuuu...
Uuuu, uuuu, uuuu...

Boul trage la jug că el nu e taur,
vaca trage la plug, adunând tezaur...
Ei se relaxează doar când meditează:

- Muuuu, muuuu, muuuu...
Suflă vântuuu, uuu, uuu, uuuu,
trece timpuuu, uuu, uuu, uuuu...
Muuuu, muuuu, muuuu...
Uuuu, uuuu, uuuu...

3.5.12 - 4.50

Oaia

- Beee, beee, beee...
Nu-mi luaţi mieluţul meu,
scumpul mamii, dragul meu...

- Beee, beee, beee...
Nu mă lăsa mamă să mă ia,
scumpă mamă, draga mea...

- Beee, beee, beee...
Unde îl duci stăpâne şi ce faci cu el,
scumpul mamii, dragul meu?

- Beee, beee, beee...
Unde mă duc mamă şi ce fac cu mine?
Scumpă mamă... numai bine!!

- Beee, beee, beee...
Uite soro: o să ţi-l omoare,
o să-i taie gâtul, o să ţi-l doboare...

- Beee, beee, beee...
Nu se poate Doamne! Chiar o să-l ucidă!
O scump fiul meu cu ce eşti tu de vină?

- Beee, beee, beee...
Adio mamă! Să rămâi cu bine... Lumina mi se stinge,
viaţa-mi se destramă: paştele mi-o frânge!

- Beee, beee, beee...
Ţine-mă soro, că am să mor...
Mi-au ucis copilul, cristoşii mamii lor!

- Beee, beee, beee...
Lasă scumpă dragă că-şi vor primi răsplată,
când le va sta în gât tinereţea furată!
Când le va sta în gât tinereţea furată...

3.5.12 - 5.30

Mielul

Mielul te întreabă,
dacă tu poţi, te rog să-i răspunzi:
- De ce mă atârni de picioare?
De ce îmi tăi gâtul?
De ce mă scurgi de sânge?
De ce jupuită pielea mi se frânge?
Mielul te întreabă...
Tu ai urechi de surzi...

Mielul îţi vorbeşte,
dacă poţi, te rog să nu te ascunzi:
- De ce îmi crăpi burta?
De ce îmi tai destinul?
De ce mă dezmembrezi?
De ce îmi jupuieşti chipul?
Mielul te întreabă...
Tu nu ai urechi să auzi..

Mielul îţi şopteşte,
dacă poţi, te rog să-l asculţi:
- De ce mi-ai tăiat capul?
De ce mi l-ai fiert?
De ce mi-ai furat viaţa?
Crezi că pot să te iert?
Mielul te întreabă...
Tu nu ai însă suflet şi uiţi...

Dacă tu ai fi un miel
şi cineva te-ar tăia,
te-ar ucide, te-ar frige şi te-ar mânca,
tu ai putea să nu zbieri,
să nu te zbaţi şi să nu strigi:
- „Te rog nu mă tăia!
Te rog nu mă ucide!
Te rog nu mă frige!
Te rog nu mă mânca!” ??? ...

3.5.12 - 6.40

Porcul

Închis în cuşcă de când te-ai născut
peste ochii tăi s-au tras perdele de fum:
priveşti viaţa dar încă n-ai văzut
duhoarea societăţii carnivore de consum...

Ţi s-au depus peste inimă cruzimi de necrezut,
indiferenţe criminale şi nepăsări nesănătoase:
priveşti viaţa, dar încă n-ai văzut
putoarea morală din poftele tale ucigaşe...

3.5.12 - 7.30

Găina

Orgie criminală: dezmăţ infernal,
exploatare brutală, instinct bestial...
Omul carnivor e mai rău decât o lăcustă:
distruge tot ce atinge căci are inima îngustă...

Bucătărie criminală: găină decapitată,
porc ars şi junghiat, oaie jupuită şi eviscerată...
Omul carnivor e un demon, o ciumă:
ucide tot ce prinde: fierbe, frige, consumă...

Viaţă criminală: iubire de moarte,
hrănire cu durere şi cu pofte necurate...
Omul carnivor e o bestie însetată de sânge:
un călău crud ce nu vrea să vadă lacrima ce plânge...

3.5.12 - 10.40

Calul

Văzut în sensul său de libertate
calul îşi trăieşte viaţa sa în tihnă:
aleargă prin a naturii cetate,
se joacă, se hrăneşte şi îşi găseşte odihnă...

El nu cheamă la sine încălecare,
nu cere povară după el să tragă
şi nici înlănţuire şi nici ferecare,
nu vrea potcovire, nici căruţă, nici desagă...

Calul în libertate nu e un sclav pentru bresle
şi nici omul liber slugă de cal nu este...
Libertatea nu cere hamuri, lanţuri, iesle:
ea nu merge legată cât timp ea trăieşte...

3.5.12 - 11.15

Măgarul

Unii zic că omul e un mare măgar,
alţii afirmă că e şi el doar un animal...
Unii spun că omul e doar o bestie ce înfioară,
alţii susţin că el e doar vită de povară...

Unii zic că omul e un bou care nu gândeşte,
alţii afirmă că e şi el doar ceea ce este...
Unii spun că omul e un porc fără conştiinţă,
alţii susţin că el e doar lipsit de bunăvoinţă...

Unii zic că omul e un cal care se istoveşte,
alţii afirmă că e şi el doar viaţă ce se risipeşte...
Unii spun că omul e un câine turbat care latră,
alţii susţin că el e doar o casă fără vatră...

Lumea ne spune că omul nu e fiinţă de poveste,
ea susţine că el e doar spre a fi...
Viaţa zice însă că omul poate fi mai mult decât este,
ea afirmă că el o poate iubi...

3.5.12 - 11.50

Crocodilul

Viaţa ucide viaţa fără milă.
O pândeşte, o atacă, o prinde şi o mănâncă:
uneori o înghite cu uşurinţă, alteori în silă.
Viaţa se ucide pe sine fără milă...

Viaţa se luptă cu viaţa spre supravieţuire.
O urmăreşte, o aleargă, o atinge şi o loveşte:
uneori o muşcă mortal, alteori scapă de nimicire.
Viaţa se luptă cu sine pentru supravieţuire...

Viaţa naşte viaţă cu instinct de înfulecare.
Ea creşte, se joacă, mănâncă şi se uneşte:
uneori naşte monştrii, alteori semne de întrebare.
Viaţa se naşte pe sine în instinct de înfulecare...

Viaţa iubeşte viaţa trăită la culme.
O doreşte, o aşteaptă, o provoacă şi o ademeneşte:
uneori o primeşte, alteori o dăruieşte.
Viaţa se iubeşte pe sine cât trăieşte în lume...

3.5.12 - 12.30

Şopârla

Zilele trec, una după alta;
poftele vieţii înfulecă când una când alta...
Se unduiesc prin ţărână şi prin apă,
îşi caută astâmpăr, se agită, ucid şi se îndoapă...

Nopţile trec, una după alta;
patimile vieţii îşi trăiesc soarta:
se mişcă prin jungle, mlaştini şi câmpii
căutând împlinire, satisfacţie şi poezii...

Zilele trec, nopţile trec, şi una şi alta;
dorinţele vieţii înghit când una când alta...
Se poartă prin foc şi prin văzduh
şi-şi caută destine de fum şi de scrum...

3.5.12 - 13.00

Privighetoarea

- Mai termină domnule cu realismul!
Opreşte-te doamnă din contemplare!
Întoarceţi-vă privirile dinspre voi spre zare
şi chemaţi spre viaţă deplină optimismul!
Chemaţi acum spre viaţă deplină optimismul...

Te rog domnule gândeşte cu bucurie...
Şi dumneata doamnă iubeşte mai cu îndemânare!
Să ne îmbujorăm chipurile şi să trăim cu veselie
că o singură viaţă avem spre dans şi cântare!
Că o singură viaţă avem spre dans şi cântare...

Nu mai vorbi domnule de nenorocire...
Şi doamnă dragă trăieşte, te rog, mai senin!
Lumea vă aşteaptă să o întâmpinaţi cu fericire
şi să păşiţi hotărâţi prin al iubirii destin!
Şi să păşiţi hotărâţi prin al iubirii destin...

Haide domnule, încetează cu jalea...
Haide doamna mea, opreşte-te din acuzare!
Natura a înflorit şi s-a umplut valea
de flori colorate sub cer de înălţare!
De flori colorate sub cer de înălţare...

Stimate domn, stimată doamnă
soarele a răsărit din nori şi ne înseninează
cu daruri de primăvară şi bunătăţi de toamnă:
viaţa vrea să o cinstim cu zâmbete ce luminează!
Viaţa vrea să o cinstim cu zâmbete ce luminează...

3.5.12 - 13.45

Elefantul

- Omul acesta este dus cu capul:
se mişcă liniştit şi deloc nu se agită,
se relaxează, se plimbă şi ignoră dracul...
Oare el nu ştie că viaţa e cumplită?

- Ba, îl mai apucă dracii şi pe el câteodată,
mai ales când se îndrăgosteşte...
Iubeşte măreţ – cu toată nebunia lui deodată:
atunci cu el să nu te pui că te prăpădeşte...

- Fugi bre de aici... Nu-l vezi cât e de liniştit
şi cât de senin păşeşte printre spini?
Îmi pare ascet, aşezat şi domolit,
un munte de calm respectat de vecini!

- Aşa este până când sexul intră în poveste:
el te atrage şi viaţa ţi-o schimbă,
te amăgeşte şi te cucereşte,
te rătăceşte şi te pune în limbă...

3.5.12 - 14.30

Ţânţarul

Ai supt sângele poporului domnule politician!
Şi ai minţit populaţia făcând din ţânţar armăsar.
Ai păcălit lumea cu promisiuni electorale
şi ai amăgit naţiunea cu discursuri înşelătoare!

Ai supt sângele poporului domnule politician!
Şi ai înşelat alegătorii an de an...
Ai cumpărat voturi cu cadouri nelegale
şi ai măsluit rezultatele când ai numărat la votare...

Ai supt sângele poporului domnule politician!
Ai trucat licitaţii publice şi ai cheltuit venitul ţării în van.
Ai luat bani munciţi cu greu şi i-ai furat să faci avere,
ai profitat de funcţii şi influenţă ca să capeţi lovele.

Ai supt sângele poporului domnule politician!
Ai supt din gâtul lui la fel ca un ţânţar.
Dar iată că acum a băgat şi el de seamă
şi te-a prins ca pe o insectă înecată în zeamă!

3.5.12 - 16.20

Viermii

Când viermii bat în retragere
fluturii se înalţă spre cer;
când timpul are aripi agere
fiinţele se nasc şi pier...

În vremea lor ceţoasă,
acoperită văzduhului prin nepăsare,
viermii mănâncă frunza sănătoasă
şi apoi zboară cu aripi de zare...

Când viermii bat în retragere
fluturii se înalţă spre cer;
când timpul are aripi agere
fiinţele se nasc şi pier...

Prin zvârcolire de vierme
se pune în mişcare pământul;
prinsă mereu între două extreme
se duce fapta şi gândul...

Când viermii bat în retragere
fluturii se înalţă spre cer;
când timpul are aripi agere
fiinţele se nasc şi pier...

3.5.12 - 17.06 + 6.5.12 - R

Fluturii

Deşi au ţinută firavă şi zboară în surdină
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de joc.
Deşi zboară în noapte atraşi de lumină
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de noroc.
Deşi au podoabă regească şi rătăcesc printre flori
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de amor.
Deşi iubiţi de frumuseţe cerească şi pictaţi divin în culori
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de dor.

Fluturii zboară din floare în floare,
florile îi ademenesc cu raze de soare;
fluturii zboară din floare în floare,
florile îi primesc în petalele goale;
fluturii zboară din floare în floare,
florile îi iubesc şi îi lasă să zboare...

Deşi aripile lor cresc în oglindă şi drumul le este călător
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de durere.
Deşi sunt purtaţi de vânt şi pasul le este visător
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de plăcere.
Deşi nuanţele lor de viaţă plutesc libere prin conştiinţă
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de amăgire.
Deşi zbaterile lor nestinse cheamă viitorul spre voinţă
fluturii nu sunt fiinţe lipsite de împlinire.

Fluturii zboară din floare în floare,
florile îi ademenesc cu raze de soare;
fluturii zboară din floare în floare,
florile îi primesc în petalele goale;
fluturii zboară din floare în floare,
florile îi iubesc şi îi lasă să zboare...

Fluturii zboară din floare în floare,
florile îi iubesc şi îi lasă să zboare...

3.5.12 - 17.45 + 6.5.12 - RF

Albinuţa

Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
zboară cu nectar.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa zaa, zaa,
poartă florilor un dar.
Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
ne anunţă o unire.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa, zaa, zaa,
e peţitor de înflorire.

Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
printre flori viaţa ne cântă:
Zum, zum, za, za,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Za-za, za-za,
za-za-za-za-za-za...

Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
îşi adună miere.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa, zaa, zaa,
dă stupului putere.
Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
dansează cu o floare.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa, zaa, zaa,
ne cântă sub soare:

Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea;
zum, zum, za, za,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
zum-zăroi, zum-zare-zaaa...

Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
zumzăie de zor.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa, zaa, zaa,
ţopăie în zbor.
Albinuţa, zum, zum,
hărnicuţa, zaa, zaa,
crede în iubire.
Ea micuţa, zum, zum,
sărăcuţa, zaa, zaa,
crede în dăruire:

Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
ce gustoasă e mierea:
Zum, zum, za, za,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Za-za, za-za,
za-za-za-za-za-za...

Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea;
zum, zum, za, za,
zum-zăroi, zum-zare-za.
Zum, zum, za, za,
zum-zăriţă, zum-zărea,
zum-zăroi, zum-zare-zaaa...

3.5.12 - 18.20

Furnicuţa

Are multă treabă că frunza îi dulce,
în muşuroi îi zarvă, ea pleacă în grabă,
stresată să ajungă, pe drum să apuce,
în lumea din junglă, să adune provizii
cât să îi ajungă...

Furnicuţa fuge huţa-huţa,
încoace şi încolo, mereu cu căruţa.
Furnicuţa fuge huţa-huţa,
huţa cu căruţa, doar ea şi cu Nuţa.

Se arată brează dând sfaturi ciudate
şi mult gesticulează când te abordează...
Găteşte bucate: şi supă şi salate.
Le face pe toate că-i harnică tare
şi iute la fapte...

Furnicuţa fuge huţa-huţa,
încoace şi încolo, mereu cu căruţa.
Furnicuţa fuge huţa-huţa,
huţa cu căruţa, doar ea şi cu Nuţa.

Furnicuţa fuge huţa-huţa-huţa,
încoace şi încolo, mereu cu căruţa.
Furnicuţa fuge huţa-huţa-huţa,
încoace şi încolo, mereu cu căruţa...

3.5.12 - 18.50 + 7.5.12 - F

Iepuraşul

- Unde te duci domnule Iepuraş? Şi unde te grăbeşti?
Doar nu mergi în oraş?...
Ia spune: chiar mergi în oraş?

- Acolo mă duc, măi vere Bursuc,
că vreau şi eu acasă să aduc
un morcov şi un suc!...
Am poftă de un morcov şi de ceva suc!

- Înţeleg cu morcovul ce ai putea face...
Dar ce e cu sucul? El ce bine îţi face?...
Ia spune: sucul, el ce bine îţi face?

- Văd că eşti nedumerit dar nu ar trebui:
că şi sucul e de morcovi tu ar trebui să ştii!
Că sucul de morcovi mie îmi place şi tu cred că ştii!

- Ia te uită la vărul Iepuraş:
vrea suc de morcovi... preparat în oraş...
Chiar vrei să bei suc de morcovi la terasă în oraş?
- Şi ce ai vrea să beau? Suc de mere diluat cu pere?
Ia zi: tu asta bei? Suc de mere diluat cu pere?

- Vai de mine, dar nici nu m-aş gândi!
Eu beau doar suc de orz, mălai şi hamei,
eu beau suc de struguri şi de prune...
Eu beau doar sucuri bune, bune...

Morcovul, întradevăr, face bine la vedere
şi sucul de morcovi e dulce la gustare...
Dar sucul de hamei te bine dispune,
sucul de struguri are gust de mângâiere
iar sucul de prune te aprinde de plăcere...

- Hai să trăieşti măi vere! Că bine le mai zici!
Hai cu mine la un suc! Sau poate la o bere!
Hai cu mine în oraş măi domnule Bursuc!...

3.5.12 - 19.55

Veveriţele

Nu mai roade nucile că vin veveriţele
şi le rod ele pe rând - şi cu zgomot şi râzând...
Nu mai roade alunele că vin veveriţele
şi le rod ele pe toate - şi proaspete şi uscate...

Nu mai roade la seminţe că vin veveriţele
şi le rod ele pe rând - şi pe bune şi în gând...
Nu mai roade ghinzile că vin veveriţele
şi le rod ele pe toate - şi căzute şi înălţate...

Nu mai roade grijile că vin veveriţele
şi le rod ele pe rând - mai încolo, mai curând...
Nu-ţi mai roade fricile că vin veveriţele
şi le rod ele pe toate - reale şi imaginate...

Nu-ţi mai roade tristeţile că vin veveriţele
şi le rod ele pe rând - şi vesele şi dansând...
Nu-ţi mai roade poftele că vin veveriţele
şi le rod ele pe toate - risipite şi adunate...

3.5.12 - 20.10

Cerbul

Nu te lua în coarne cu cerbul cel falnic,
nu te ciocni în icoane cu omul şăgalnic,
nu te spurca în vorbe cu femeia-ţaţă,
nu te murdări pe gânduri de la gagica-piaţă...

Nu te lua în coarne cu cerbul fanatic,
nu te lovi în gesturi cu animalul tomnatic,
nu te atinge-n dorinţă cu speranţa deşartă,
nu te limita în voinţă cu amăgirea deşirată...

Nu te lua în coarne cu cerbul lunatic,
nu te minţi că răul e simpatic,
nu te prosti în fapte cu gânduri necurate,
nu te îndemna la pofte din start necugetate...

Nu te lua în coarne cu cerbul fără minte,
nu te răni în lupte lipsite de ţinte,
nu te lăsa dus de ape pe a vieţii valuri
şi nu te forţa să ajungi nicăieri
că lumea n-are maluri...

3.5.12 - 23.30 + 8.5.12 - F

Barza

(B:) Când vă iubiţi spre însămânţare
schimbaţi între voi atingeri corporale
şi săruturi senzuale...
Şi ca să vă puneţi bine cu barza
mânuiţi bine cuvântul şi fraza
şi când ea stă undeva pe aproape
cântaţi tare toată amiaza:

- Burzulică, barza mea,
burzuloi, bărzoiul meu
vino încoace ca un zmeu
şi adă-mi copilul meu!
Vino încoace prin înalt
şi adu-mi, te rog, băiat!
Vino încoace înaripată
şi adu-mi frumoasă fată!

(F:) Iubiţi-vă absorbiţi în adorare,
dăruiţi-vă plăcere, cu maximă încântare
şi porniţi-vă instinctele paternale,
că dacă şi barza e anunţată,
prin telegraf sau altă metodă testată,
poate ea va veni la voi în curând
cu o fetiţă la poartă...

- Burzulică, barza mea,
burzuloi, bărzoiul meu,
vino încoace măi bărzoi
şi adu-mi copii vioi!
Vino încoace măi bărzică
şi adă-mi şi mie o fiică!
Vino încoace alburiu
şi adă-mi şi mie un fiu!

(B:) Iubiţi-vă pierduţi în plăcere,
înfiripaţi viaţă că asta se cere
şi îndrăgiţi-vă cu dulce putere

că dacă barza prin telegraf e înştiinţată
sau prin altă metodă e chemată
ea o să vină la voi, în curând,
cu un băieţel la poartă!

(F:)- Cheamă barza, treci la fapte,
dă-i cu ciocul şi cântă măi bărbate!

(B:)- Burzulică, barza mea,
frumoasă mândră, dragostea mea
te rog anunţă barza şi dansează în noapte,
mişcă-ţi trupul şi cântă-mi în şoapte!

(F:)- Burzuloi, bărzoiul meu
dă-i şi cântă dragul meu...

3.5.12 - 21.20 + 5.5.12 - RF

Lebăda

Plutind pe ape reflectate în constelaţii şi stele
dorinţele vin neanunţate cu semn de prevestire,
de aşezare acolo sus, în ceruri mărgele,
a unor vorbe de spus sub cântec de iubire:

- Desfă-ţi aripile iubito şi zboară cu ele,
mişcă-ţi aripile iubito prin visele mele,
deschide-ţi aripile iubito şi dansează cu ele,
întinde-ţi aripile iubito şi poartă-mă spre stele!

Alături de nuferi înfloriţi şi frunze înverzite,
sub ceruri fierbinţi, plutesc feeric lebedele...
Pe lacuri cu stele, sub sălcii liniştite,
printre dansuri de iele, ne încântă poemele...

- Desfă-ţi aripile iubito şi zboară cu ele,
mişcă-ţi aripile iubito prin visele mele,
deschide-ţi aripile iubito şi dansează cu ele,
întinde-ţi aripile iubito şi poartă-mă spre stele!

Luna se urcă spre rai şi sorii îi vin diademă
lucind în lumină de mai peste depărtare...
Adie prin noapte a ta fiinţă boemă
absorbită în şoapte dorite spre înălţare...

- Desfă-ţi aripile iubito şi zboară cu ele,
mişcă-ţi aripile iubito prin visele mele,
deschide-ţi aripile iubito şi dansează cu ele,
întinde-ţi aripile iubito şi poartă-mă spre stele!

3.5.12 - 21.55

Papagalul

Copiator de vorbe repetate în neştire,
variate puţin spre diversificare,
cel ce trăieşte în slove despărţite de trăire
îşi joacă naiv sensul legat în proză şi versificare...
Naiv îşi joacă sensul prin proză şi versificare...

Timpul cade paravan peste chemări la graţiere,
fără de liman se întinde dorinţa de repetare,
păşind prin iluzii moarte şi amăgiri austere
ivite mereu conştiinţei pe ritm de reluare...
Mereu ivite conştiinţei în ritm de reluare...

Rătăcitoare prin gesturi şi semne de limbă,
sedusă de minte prin iluzii de interpretare,
fiinţa, vrăjită de simboluri, magic se preschimbă
în papagal de vorbe rostite la întâmplare...
În papagal de vorbe rostite la întâmplare...

3.5.12 - 22.30 + 5.5.12 - R

Rândunica

Te văd acum
zburând prin curte
spre cuibul tău
din anii trecuţi,
plutind pe aripi
în reprize scurte,
anunţând primăvara
şi timpul de nunţi...

Rândunica iarăşi zboară
pe cer senin de primăvară,
timpul se întâlneşte iară
cu zâmbetele de chitară,
viaţa iarăşi înfloreşte
pentru încă o vară,
lumea, din nou, se veseleşte
din zori şi până-n seară!

Îţi văd puişorii
strigând în gura largă,
din cuibul tău
lipit de grindă,
chemându-te
ca să le aduci în grabă
de ale gurii
şi aripi să-i cuprindă.

Rândunica iarăşi zboară
pe cer senin de primăvară,
timpul se întâlneşte iară
cu zâmbetele de chitară,
viaţa iarăşi înfloreşte
pentru încă o vară,
lumea, din nou, se veseleşte
din zori şi până-n seară!

Iată-ţi puii
cum zboară prin şură
învăţând aerul
cum să-l stăpânească,
gătindu-se să plece
şi ei după căldură,
alături de toată
suita voastră păsărească...

Rândunica iarăşi zboară
pe cer senin de primăvară,
timpul se întâlneşte iară
cu zâmbetele de chitară,
viaţa iarăşi înfloreşte
pentru încă o vară,
lumea, din nou, se veseleşte
din zori şi până-n seară!

3.5.12 - 23.00

Porumbelul

Iubirea e un simbol
de pace şi armonie
ce zboară gingaşă
prin cer cu porumbeii,
călătorind mesageră
pentru împăcare şi simpatie
şi poposind mai ales
în inima femeii...

Iubirea înălţată stindard
spre alinare,
coborâtă din nori
prin raze albe de speranţă,
poartă în mâinile ei
putere de vindecare
şi în glasul său semne,
inconfundabile, de toleranţă...

Iubirea se cuibăreşte
în inimă sinceră, nedeghizată,
purificând mintea
de aşteptări neîntemeiate,
dăruind de la sine
plăcere senină şi curată
prin gesturi frăţeşti
şi fapte adevărate...

Iubirea e un simbol
de pace şi armonie
ce zboară gingaşă
prin cer cu porumbeii,
călătorind mesageră
pentru împăcare şi simpatie
şi poposind mai ales
în inima femeii...

3.5.12 - 23.15

Vrabia

Cip-cirip, cirip, cirip,
vrăbiile cântă, fluturii zboară,
pomii înfloresc, e primăvară iară...
Cip-cirip, cirip, cirip,
hop-şi-aşa şi încă un pic,
viaţa dansează din buric...

Cip-cirip, cirip, cirip,
păsările se bucură de noul anotimp,
florile se desfac şi cad pe nisip...
Cip-cirip, cirip, cirip,
hop-şi-aşa şi încă un pic,
fetele se arată la soare în slip...

Cip-cirip, cirip, cirip,
albinele zumzăie, furnicile muncesc,
iarba dansează, copacii înverzesc...
Cip-cirip, cirip, cirip,
hop-şi-aşa şi încă un pic,
lumea întinereşte şi se schimbă la chip...

Cip-cirip, cirip, cirip,
vrăbiile cântă, fluturii zboară,
pomii înfloresc, e primăvară iară...
Cip-cirip, cirip, cirip,
hop-şi-aşa şi încă un pic,
viaţa dansează din buric...

3.5.12 - 23.55

Omul

Călătorind pe creasta
unui val de uimire,
răsărit din ocean
de viaţă cu sensuri,
omul, fiinţa aceasta
capabilă de iubire,
prin gest năzdrăvan
îşi caută înţelesuri...

Oglindindu-se-n raţiune
şi în dorinţă de fericire,
privind lumina minţii
cu semne de întrebare,
omul, această fiinţă
capabilă de iubire,
prin magie de ştiinţă
îşi poate găsi afirmare...

Cercetându-şi conştiinţa
şi imboldul spre împlinire,
înţelegându-şi jocul purtat
prin întâmplare şi prin repetare,
omul, această fiinţă
capabilă de iubire,
prin sinceritate şi bunăvoinţă
îşi poate găsi transformare...

Cuprins